

שע"י חסידי
קארלין סטולין

בגשימות ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

תלמוד תורה
בית אשר

ע"ש ב"ק אדמו"ר רבי אשר מפולין זיע"א

בעזה ש"ת

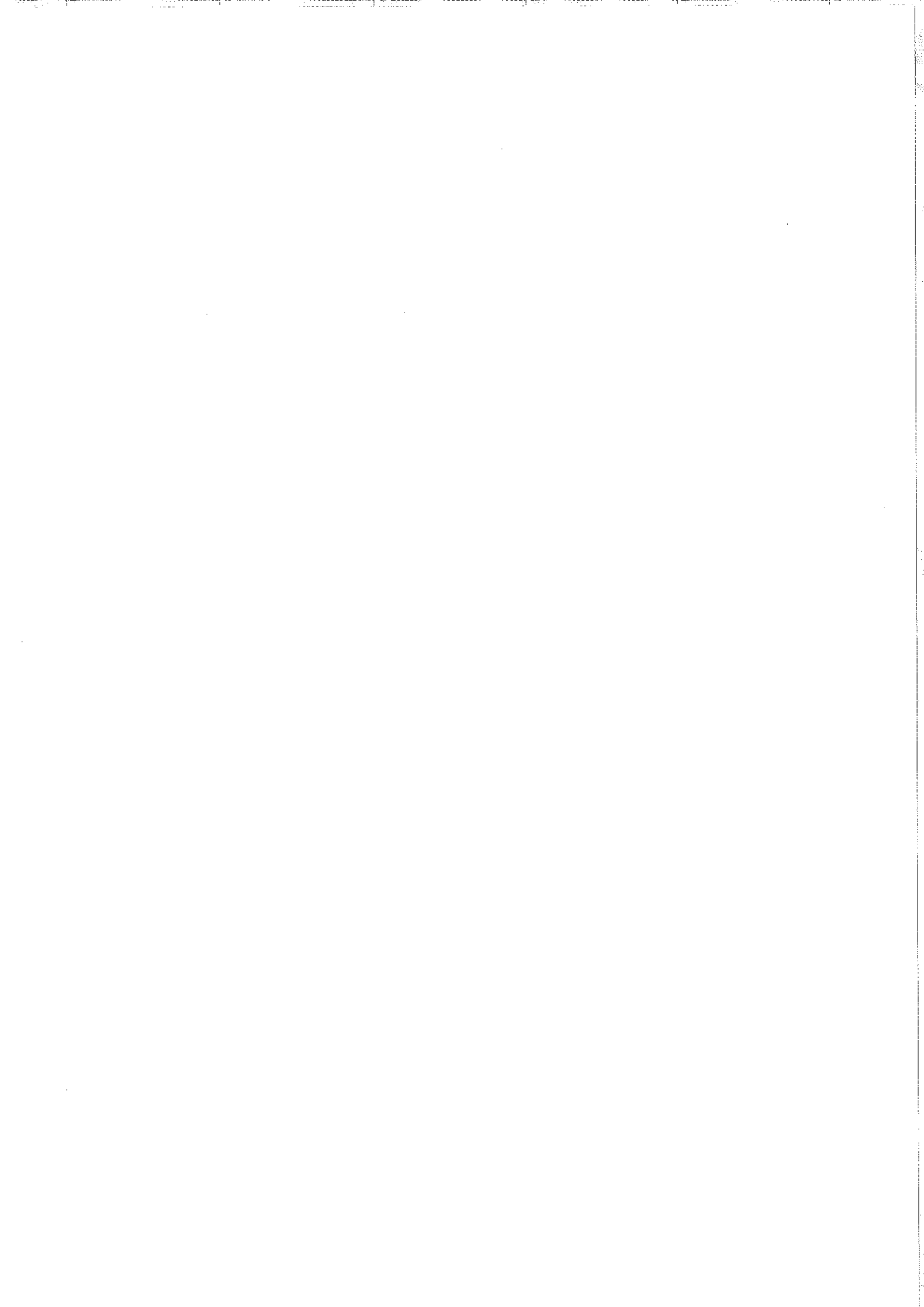
סיפור

נס חנוכה

כתה ב'

נערך ע"י המחנך ר' א. אהרן פילטסיק

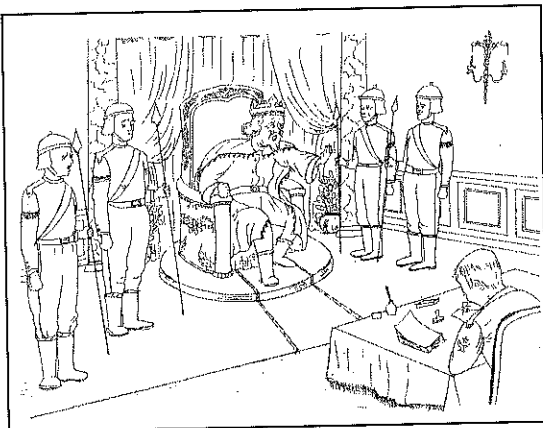

ספור גס חנוכה

אין די צייטען פון דער צווייטער בית המקדש
איז געווען א קעניג אלכסנדר מוקדון
ער איז געווען זייער גוט צו די אידען און זיי ליב
געהאט

אבער ווען אלכסנדר מוקדון איז געשטארבן
איז דער רשע אנטיוכוס געווארן דער נייע

קעניג ער האט געוואלט
פארשפרייטען די ביכער
פון די יונים אויף די
גאנצע וועלט און אויף ביי

די אידען, גלייך האט ער געמאכט שווערע

גזרות אויף די אידען.

אנטויכנס האט געוואוסט די מצוות וואס זיי

האלטן די אידען שטארק און דעריבער זיי

פראבירט צו אויס רייסען

(1) ברית מילה:

וואס דאס איז די

מצוה וואס די האט

געזאגט צו אברהם

אבינו אז דאס וועט זיין א צייכען און א

קנאר צווישען די און די אידען.

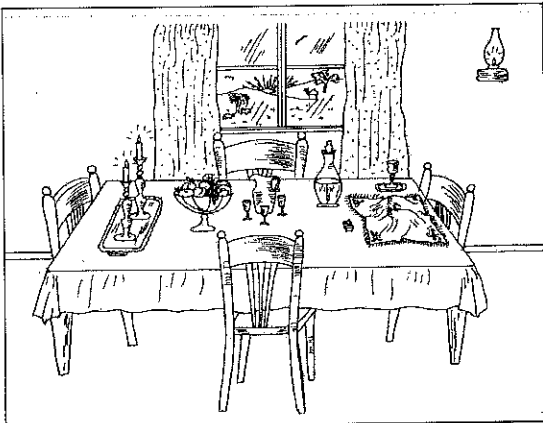
(2) קדוש החדש:

וואס דארך דעם

ווייסט מען ווען הייבט

זיך אן די חדש און

ווען עס איז יום טוב.

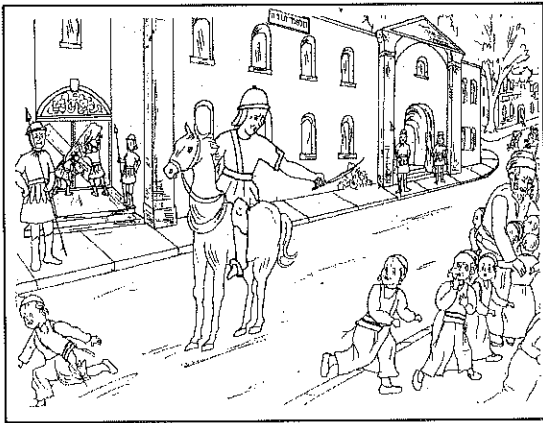
(3) שבת קודש:

וואס דאס גיט די פה

און קדושה פאר

יעדער איד אויף א

גאנצע וואך.

(4) למוֹד הַתּוֹרָה:

אויב מ'לערינט נישט

וויסט מען נישט וואס

צו טאן, און די

הייליגקייט פון לערנען די תורה וועט נישט

רוען אויף זיי און נישט היטען אויף זיי.

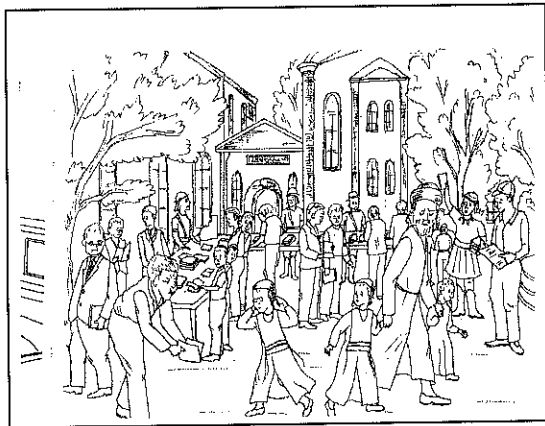
אלע גאסין זענען געווארין פול מיט סאלדאטען

און ווער עס האט נישט

געפאלגט דער קעניג האט

מען געהרג'עט

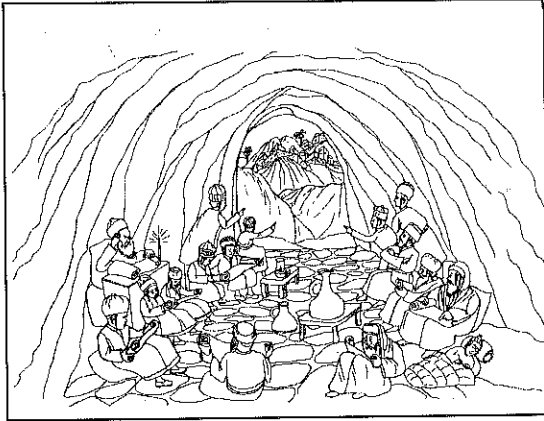
עס איז געווען אזעליכע

אידען וואס האבין זיך געפירט אזוי ווי די

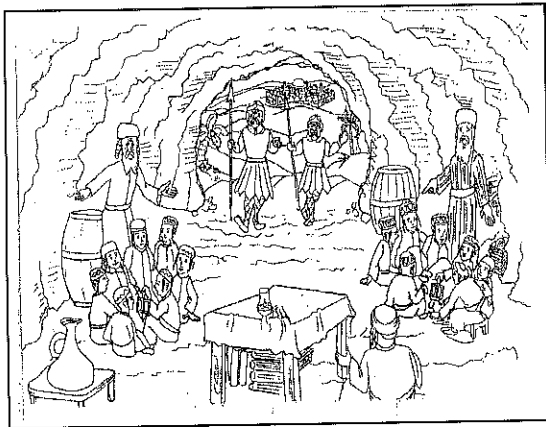
גוים—יונים זיי האט מען גערופין "מתיונים".

אָפּער אַסאך אידען האָבן זיך געשטאַרקט און
געגאנגען מיט מסירות נפש אנטלאפן און

היילען (מערות) און זיך
פאהאלטען דארט צו
קענען לערנען תורה און
טאן מצוות.

איינער פלעגט שטיין ביים עפענונג און אויב ער

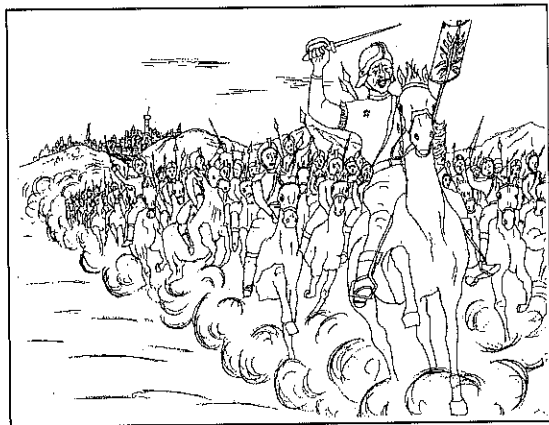

האט געזען א סאלדאט
קומט האט ער געמאכט א
איינען און מען האט
פאהאלטען די ספרים און

ארויס גענומען די דריידלאך און געשפילט ביז
די סאלדאט איז אוועק

אסאך אידען האבין זיך אזוי געראטעוועט
אבער געבאך אסאך האט מען יא געכאפט און
געהרגעט אויף קדוש השם ווייל זיי האבין
געטאן מצוות.

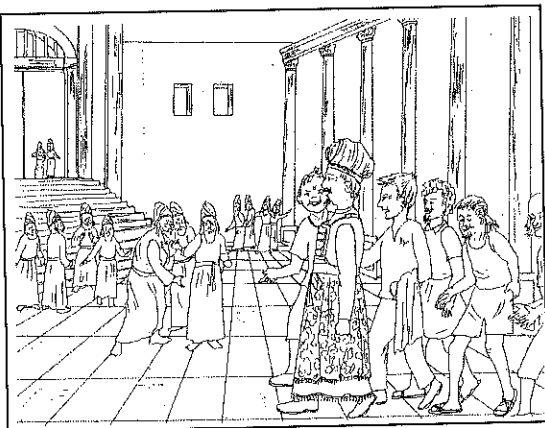
אנטויכום האט געשיקט גרויסע גענראלען -

קצינים צו ירושלים און
זיי זענען אריין אין בית
המקדש מיט די
סאלדאטען און גענוצט

די הייליגע פלים און קליידער, ער האט
געבריינגט נישט ריינע בהמות אויף די מזבחה.

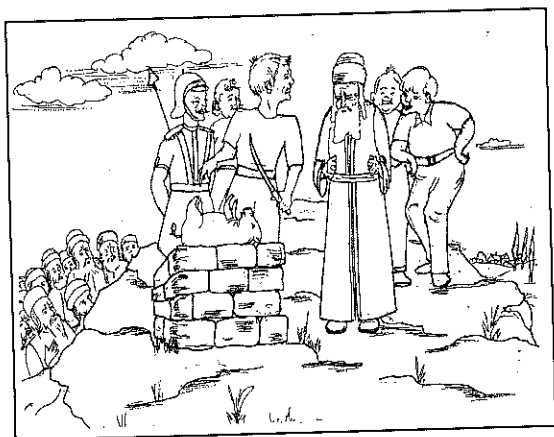

אויף אויף געשטעלט א
 גרויסע צלם אין בית
 המקדש, נאכדעם
 פארלאשן די מנורה

אויסגענאסין און צוגראכין אלע קרינאלאך פון
 בוימל - שמן.

נאכדעם איז ער געגאנגען צו דעם שטאט
 מודיעין און אויף געשטעלט א גרויסע

"געטשקע מיט א מזבח"
 און געזאגט אז יעדער
 איינער דארף זיך פוקען
 צו די עבודה זרה נאר דא
 פריינגען קרבנות.

אין "חשמונאים" וואס איז אין מודיעין האט
 געוואוינט א צדיק "מתתיהו בן יוחנן כהן גדול"
 און ער האט געהאט פינעף (5) זין צדיקים
 שמעון, יהודה, יוחנן, יונתן, און אלעזר.

ווען מתתיהו האט געזען וואס די יונים טוען
 האט ער גערופין זיינע זין און געזאגט "לאמיר
 גיין זיך קריגען מיט די יונים אפילו זיי זענען
 אסאך און ה' וועט אונז העלפין".

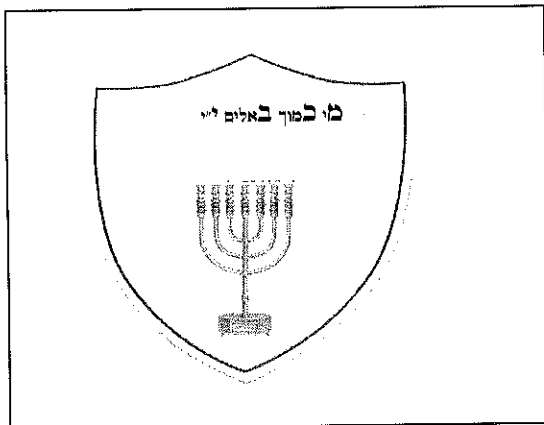

מתתיהו און זיינע זין
 זענען ארויס אין גאס און
 געשריגען "מי לה' אלי"

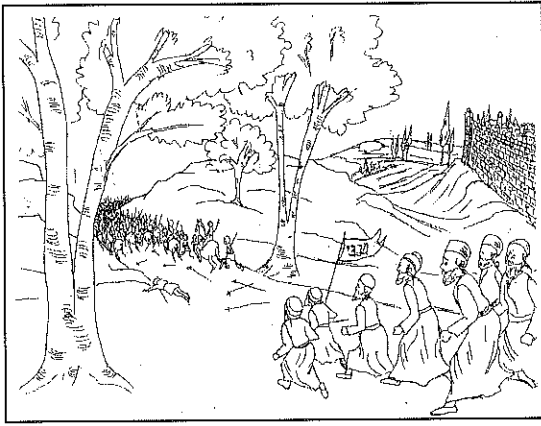
"ווער עס איז צו דער אויבישטער זאל קומען צו
 מיר" זיי האבין געמאכט א פאן (דגל) און
 געשריגען "מי לה' אלי" גלייך זענען געקומען

עֲרֵיכֶּע אִידען, מִיט שְׂטִיק־לֵאךְ הָאֵלֶּן, אִיזוּן
און שְׂטִינְעֶר און זײ זענען גענאָנְען זײך קֵרִינְען
מִיט דײ יוֹגִים .

יְהוּדָה אַ זון פון מַתְתָּיָהוּ הָאֵם אױם גַּעקֵרִיצֵט
אױף זײן שײצער (מַגֵּן) "מַכֵּבִי"

מִי כְמוֹךְ בְּאֱלִים ה'"
דָּאס מִינֵט "ווער איז אזוי
שְׂטֵאָרְק ווי ה'"

און עס איז געווען א נים
אז די פאר ניסל
שׂוואַכע אידען האבין
גע'הר'געט אזוי פיל

שטארקע יונגים, אסאך פון די יונגים זענען

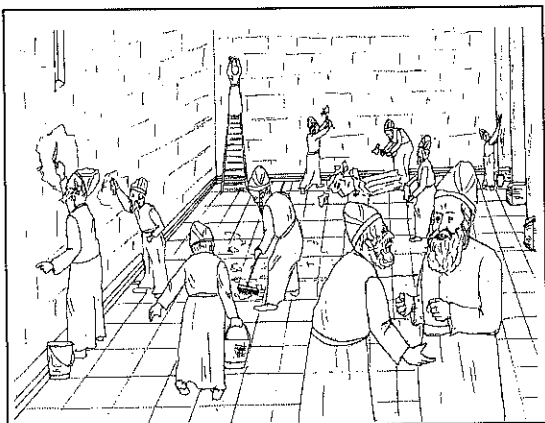
אנטלאפן פון ארץ
ישׂראל, גלייך האט מען
ענפראכין דער "פסל" פון
די שטאט מודיעין.

די מלחמה איז געווען כ"ד כסלו און אויף
מארגן כ"ה כסלו האבין די אידען גערוט פון
די מלחמה.

חנו- זיי האבין גערוט כ"ה- כסלו פארדעם
רופט מען די יום טוב חנוכה חנו-כה

ווען די אידען זענען אריין אין דעם בית המקדש
 זענען זיי געווארן טרויערדיג צו זען ווי איבער
 געדרייט די בית המקדש איז האט מען גלייך

אנגעהויבן אויסרייניקען
 די גאנצע שמוץ, און
 מאכין ריין.

ווען מען האט געוואלט צינדען די מנורה האט
 מען נישט געטראפן קיין ריינע בוימל (שמן)
 ווייל די יונגים האבן אלעס צופראכין, מען
 האט געטראפן איין קליינע קרינאלע פון וואס

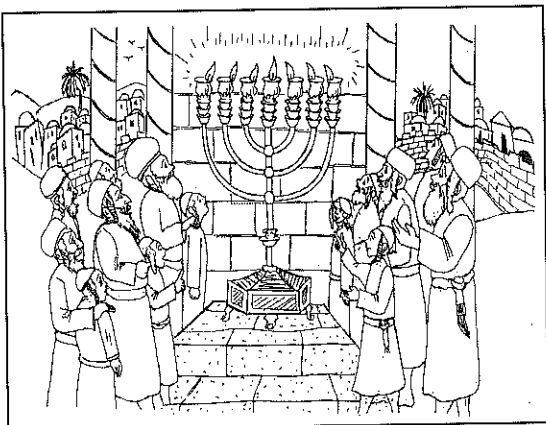
דער כהן גדול פלעגט
 מהדר זיין פאר זיינע
 קרבנות "שמן זית זך" און
 עס האט נאך געהאט דער

זיגל (חותמת) פון דער פהן גדול וואס דאס
 מיינט אז קיינער האט עס נישט אנגעריט,
 האט מען געהאט בוימל צו צינדען די מנורה
 פאר איין טאג.

אלע זענען געווען
 פריילאך צו זען ווי דער
 פהן גדול צינד די מנורה
 כאטש אויף איין טאג

אויף מארגן האט די
 מנורה נאך געברענט
 אזוי איז געווען פאר אכט
 טעג האט די מנורה געברענט וואס דאס איז
 גענוג צייט צו קענען פריינגען נייע בוימל.

צו געדענקען דער גרויסע גים פון די בוימל און
אז ה' האט אונז געראטעוועט פון די רשעים
האפין די הייליגע חכמים אוועק געשטעלט מיר
זאלין צינדען ליכט אכט טעג, און מיר בעטין
ג-ט זאל אונז היינט אויך ווייזען גסים און
ראטעווען פון אלע רשעים וואס ווילען אונז
שלעכט'ס טאן און אונז ארויס נעמען פון גלות
מיטען בריינגען משיח מיט א נייע בית המקדש
אין גיכען.

בתה ב' - תש"פ